

וכשהניגון התמשך לעילא עלתה נשמתו הטהורה לעילא, והצטרפה לנשמות אבותיו הקדושים בגן עדן – היה זה ביום ב' אלול תרצ"ו. ארונו הובא לקוֹז'ניץ בט' אלול והוצב על הבימה בבית־הכנסת עד עריכת ההלוויה. בהלוויה השתתף קהל רב בראשות האדמו"רים מגרודז'יסק, פיאסצנה ועוד. כן השתתף בהלוויה מחותנו האדמו"ר הרה"צ רבי משה זצ"ל מסטולין.

לפני עריכת ההלוויה ביקשה הרבנית, בעידודם של האדמו"רים קרובי המשפחה, להכתיר את החתן הרב נחום שלמה זצ"ל לאדמו"ר מקוֹז'ניץ, כממלא מקום של הרבי הנפטר.

אבי החתן, רבי משה זצ"ל מסטולין, התנגד להכתירו לפני נשואיו. כשגבר הלחץ מטעם המשפחה והחסידים, קם רבי משה ודפק בחזקה על השולחן, והכריז בקול רם שלא כהרגלו: „סטולין זאגט ניין – איז ניין!“ (אם סטולין אומרת „לא“ הרי זה „לא“!) ואז ניגשו לערוך את ההלוויה והשעה כבר היתה אחרי חצות הלילה.

כעבור חמשה חדשים בערך, ביום ג', ח' בטבת תרצ"ז, התקיימו הנשואין בוורשה ברוב פאר. רבי נחום שלמה זצ"ל נשא אז לאשה את ב"ז מרת פעריל יהודית בת הרה"צ רבי אשר אלימלך זצ"ל, האדמו"ר מקוֹז'ניץ, ובחתונה השתתפו אדמו"רים רבנים וקהל רב. מסדר קידושין היה ד"ז האדמו"ר רבי ישראל זצ"ל מגרודז'יסק.

כפי שסיפרו עדי ראיה, הגישו חסידים לאדמו"ר החדש רבי נחום שלמה זצ"ל „קויטלעך“ מתחת לחופה.

רבי נחום שלמה זצ"ל נשאר לגור בוורשה בדירת חותנו ברח' נובוליפיה. כעבור תקופה קצרה יסד ישיבה ע"ש חותנו בשם „כתר אלימלך“ וניהל אותה בהצלחה. הוא מינה ראש ישיבה צעיר מסטולין ונתוספו תלמידים רבים. הישיבה התפתחה ושמה הטוב הלך לפניו.

כן חיזק והרחיב את שורותיו. הרבה צעירים התקרבו אליו, נוסף לחסידי קוֹז'ניץ הוותיקים, חסידים ואנשי מעשה.

בשנת תרצ"ח התקיימה בלובלין ועידה ארצית של צעירי אגו"י בפולין והוא נבחר כנשיא התנועה במקומו של הרב צבי הירשהורן הי"ד מיאבורז'נה.

חותנו הרבי מקוֹז'ניץ זצ"ל שימש גם כמרא־דאתרא דק"ק קוֹז'ניץ,